

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 4/2020 cena 12 Kč vyšlo v prosinci 2020

...letos jsme si pod věží nezaspívali...

Přesto doufáme, že letošní vánoční svátky prožijeme v pohodě a klidu a do nadcházejícího roku vstoupíme ve zdraví, s optimismem a vzájemným pochopením.

Usazování vánočního stromku

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

psaní tohoto krátkého článku není vůbec lehké – opět v době vyhlášeného nouzového stavu v naší republice, opět s obavou o zdraví nás všech, opět s pocitem nejistoty následujících dní, týdnů a měsíců.

Rok 2020 se nepochybně zapíše do našich pamětí velmi černě. Už nyní můžeme bez obav konstatovat, že dění kolem koronaviru představuje krizi rovnající se většině válečných konfliktů posledních dekád a ekonomické i společenské důsledky v tuto chvíli není ani možné domyslet.

Je však nutné se obrnit trpělivostí, a především svým přístupem a ohleduplností, zmírňovat dopady výše zmíněné epidemie koronaviru COVID-19.

Je před námi jedno z nejkrásnějších období každého roku. Vánoční svátky. V nejedné domácnosti již hoří svíčky na adventním věnci a vůně vánočního cukroví láká malé i velké nenechavce k ochutnání. Zkusme se právě teď, v této nelehké době, zastavit a zamyslet nad smyslem života... Nejlépe se svými blízkými, s dětmi, s rodiči a prarodiči, a zavzpomínat, jak bylo, jak je a podívat se dál, jak možná bude.

Dovolte mi, abych vám všem popřál krásné a veselé svátky plné lásky, pohody a především zdraví. Přeji vám do nového roku všechno nejlepší, hodně štěstí a osobních i pracovních úspěchů.

Váš starosta Pavel Kotík

Informace lékaře

Z dlouhých diskuzí, které dosud probíhají, můžu zodpovědně napsat toto: Koronaviry jsou jedny z běžných virů, které nám způsobují onemocnění, které obvykle pojmenováváme jako „nachlazení“. Každé takové onemocnění může těžce nemocného člověka (a je jich mezi námi hodně, kteří svou cukrovku, nemoc srdce, průdušek, zhoubný nádor a další nepovažují za těžké smrtelné onemocnění) ohrozit na životě. SARS-CoV-2 způsobuje onemocnění COVID-19, které se od těch obyčejných "chřipek", kromě podstatně těžšího průběhu (kašel, zažívací potíže, horečky, bolesti hlavy, únavnost, pocení, depresivní stavy apod. běžně přetrvávají týdny), liší těmito vlastnostmi:

A. Velkou nakažlivostí

B. Druhou jeho nebezpečnou netypickou vlastností je, že virová nálož se v průběhu prvních dnů onemocnění sčítá! A při nákaze velkým množstvím virových částic dojde k takové aktivaci imunity, až tzv. „cytokinové bouři“, která může ohrozit život nemocného: zvýšenou krevní srážlivostí způsobit rozpad plicní tkáně, záněty cév a nakaženého usmrtit. Pokud se člověk v inkubační době, nebo v období lehkých příznaků znovu nakazí, průběh nemoci se zhorší. To platí v závislosti na věku, u dětí asi ne!

O onemocnění má přibližně tyto fáze:

- Po jednorázové nákaze jsou postiženy jen sliznice horních cest dýchacích a oční spojivky. Tělo si zde vytvoří slizniční protilátky – imunoglobuliny třídy IgA a uzdraví se. Protilátky vydrží několik týdnů.
- Pokud je virů hodně (dojde k další infekci) dostane se virus do těla. Objeví se celková reakce: Horečka, postižení dýchacích cest s kašlem a často poruchou čichu, v těle se začnou tvořit imunoglobuliny třídy IgM a později IgG, pacient se uzdraví a nemoc zanechá imunitu (neví se jak dlouhodobou a jak účinnou, zatím se předpokládá, že 3 měsíce).

- Pokud je imunita v průběhu nemoci dále stimulována (se znovu nakazí), začne imunitní hyperreakce škodit vlastnímu tělu a dojde k těžkému průběhu se srážením krve v tepénkách a žilách, odumíráním částí plic a dalším multiorgánovým poškozením.

Z toho se dá odvodit, že chceme-li se uchránit těžkého průběhu nemoci COVID-19: dodržujeme běžné zásady ochrany před infekčními onemocněními: Při "nachlazení" zůstaňme izolovaní doma. Pokud se nakazíte jen jednou, asi půjde jen o lehké nachlazení. Ale i vaši blízcí se mohou od vás nakazit a následně vám (nebo vy jim) způsobí těžký průběh onemocnění.

Ve vlastním zájmu použijeme kapesník a roušku, a protože virus přežívá několik dnů na hladkých plochách, umyjeme si často ruce a v případě nákazy desinfikujeme doma všechny hladké plochy, včetně mobilů, klik a izolujeme se v oddělené místnosti.

Podle platného algoritmu vydaného Ministerstvem zdravotnictví je člověk nakažený koronavirem po 10 dnech a současně nejméně 3 dny bez jakýchkoli příznaků považován za vyléčeného a neinfekčního. Pokud jste nachlazení, máte kašel, teplotu, bolesti v kloubech a svalch, rýmu, poruchy čichu a chuti, chovejte se k nemoci, jako by to byl COVID-19: Buďte v ÚPLNĚ izolaci - tím chráníte sebe i okolí. Telefonicky kontaktujte lékaře, podle algoritmu udělá (zase telefonickou) kontrolu za 3 dny a karanténu prodlouží na celkem 10 dnů. Budete-li poslední 3 dny bez příznaků, jste uzdravení.

Přeji vám lehký průběh a trvalou imunitu.

MUDr. Tomáš Debeř
Praktický lékař vKobyli

Vinaři Modrých Hor poděkovali zdravotníkům

Modré Hory

Darovat krevní plazmu všichni sice nemůžeme, ale krev ano! A proto se vinařství, vinné sklepy a restaurace Modrých Hor spojily a rozhodly se udělat radost sestřičkám a doktorům z Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně, Fakultní Thomayerově nemocnice v Praze a zdravotníkům z domova pro seniory Máj v Českých Budějovicích "krví" tolik významnou pro modrohorskou oblast - Frankovkou. Lahve tohoto životadárného elixíru mohli vinaři přivést na jedno ze sběrných míst v každé obci Modrých Hor, kde se sedmičky spočítaly a jejich konečné číslo dělalo bez mála 500 kousků.

Rádi bychom touto formou poděkovali všem zdravotníkům, kteří momentálně šlapou na plný plyn a doufáme, že si popíjením Frankovky spojí s tolik zaslouženým oddechem v čase adventním. Poděkování patří do Kobyly za tuto dobročinnost konkrétně Vinařství Patria Kobyly, Vinařství Lůbalovi a Vinařství Tomčala. Více informací o tomto poděkování se dozvíte na webu www.modrehory.cz.

Pevné zdraví v rodinném kruhu, voňavou adventní pohodu a krásné Vánoce přeje Svazek obcí Modré Hory.

Poděkování

Tak si představte, že jste na návštěvě u známých, v klidu se bavíte, popijíte kafe, děti si hrají s traktůrkou. Je něco po šesté hodině odpoledne a vás napadne, že za chvíli se vrátí Martin z práce a nebude vědět, kde jsme. Měla bych mu napsat, aby se nezlobil. Beru telefon a píšu: „Tatínku, jsme u xy, nevím, kdy se vrátíme“...Odeslané... Během 10 minut zvoní telefon... Ááá, to bude Martin. Volá, že za chvíli končí a chce se zeptat, jak se mají kluci. Beru telefon do ruky, na displeji svítí „Martinův táta“. Co se děje? Proběhne mi hlavou, že bych zapoměla zamknout? „Aničko, přijdi domů, něco se stalo,“ zazněla stručná slova Martinova táty. Co se mohlo stát? Proletělo mi hlavou. Martin bude určitě vědět... Vytáčím Martinovo číslo... Zvoní... Nezvedá... To je divné, vždy mi to zvedne. Začínám mít strach. Sakra, co se stalo? Beru děti a spěchám domů. Ani nevím, jak jsem přijela před dům. Ježíš, proč tu stojí ty dvě auta, jedno policejní... Začínám tušit, že to bude zlé. Neumím už ani pořádně zaparkovat auto. Otevírá uplakaná babička. „Babi, nee!“ je jediné, na co se zmůžu. „Aničko, jdi tam, já si vezmu děti.“ Vejdu dovnitř, v obýváku sedí policista a nějaká paní s hrozně vážným výrazem ve tváři. Couvnu zpátky do chodby. „Ne, já tam nejdu, já to nechci slyšet, nee, prosím, neee!“ To, co se dělo pak, jsem vnímala už jen jakoby v mlze. Jediné, co mi utkvělo a překvapilo, byla odezva lidí. Kondolence, slova podpory a lítosti od lidí, které jsem znala jen od vidění. Hodně mě překvapilo, kolik lidí to co se stalo, zasáhlo a o to víc mě to utvrzovalo v tom, že jsem (jsme) přišli o výjimečného člověka, skvělého tátu, spolehlivého partnera.

Těmito řádky bych chtěla hlavně poděkovat všem, kteří tuto těžkou dobu prožívali s námi a snažili se nás podpořit jakoukoliv formou. Děkuji vedení obce za iniciativu, která vedla k založení transparentního účtu na naši podporu a zároveň všem, kteří na tento účet přispěli. Stejně tak děkuji lidem, kteří nám poskytli finanční podporu osobně, případně přes někoho, nebo příspěvkem na můj soukromý účet. Veškerou finanční pomoc přijímám s největší vděčností, úctou a pokorou a budu se snažit ji využít tak, aby nám co nejvíce ulehčila další život a všechny výdaje s ním spojené.

Kdyby v nebi existoval nějaký účet, tak bych tam všechny peníze hned poslala, jen aby ses nám vrátil zpět.

Zároveň bych chtěla poděkovat všem, kteří se angažovali i jinak než jen formou finanční pomoci.

Těm, kteří...

... přišli na návštěvu (a chodili pravidelně) i s dětmi, aby nás rozptýlili a aby děti přišly na jiné myšlenky, vytáhli nás ven, nebo na hřiště, na procházku, v čase, kdy jsem neměla síly.

... nás pozvali k sobě na návštěvu, aby nás rozptýlili.

... uspořádali Marečkovi malou oslavu narozenin.

... nabídli hlídání v případě potřeby.

... nabídli pro děti nějaké vybavení, hračky.

... přinesli dětem ovoce, mě čaj na uklidnění.

... nám zprostředkovali kontakt na zkušeného právníka.

... mi domluvili brigádu, abych měla možnost vypadnout, být mezi lidmi a vyčistit si hlavu.

... mě vždycky vyslechnou, když si potřebuji promluvit, nebo jim můžu kdykoliv napsat.

Rovněž děkuji za poskytnutou odbornou lékařskou a psychologickou pomoc.

V neposlední řadě bych chtěla poděkovat nejbližší rodině, že při nás stáli a ochotně pomáhali, kdykoliv bylo potřeba.

Minulý rok jsme se s Martinem o Vánocích ptali Marečka, jestli ví, jaký je nejkrásnější dárek od Ježíška. Na jeho odpověď, že neví, jsme mu řekli, že je to to, že jsme všichni na Vánoce spolu a že jsme zdraví. My už si tento nejkrásnější dáreček pod stromečkem bohužel nerozbalíme. Proto prosím všechny, kteří ještě tento nejkrásnější dárek mít budou, ať si ho užívají plnými doušky, zapomenou na malichernosti a váží si přítomnosti svých blízkých, protože nikdy neví, co si pro ně osud chystá a jestli budou na Vánoce opět spolu.

Ještě jednou všem moc za všechno děkujeme za přeje-me krásné Vánoce.

Anička, Mareček, Davídek a rodiče Hnidákoví

Tříkrálová sbírka 2021 v Kobylí

Oblastní charita Břeclav oznamuje, že tradiční Tříkrálová sbírka proběhne v naší obci v sobotu **9. ledna 2021**. Skupinky koledníků se po obci rozejdou v pravidelném čase v 10 hodin dopoledne.

Samozřejmě, že oznámení platí v případě, že to pandemická situace v naší zemi na počátku nastávajícího roku dovolí.

Informace ze sběrného dvora

Vážení občané, opět se nám vrátila pandemie koronaviru a udeřila ještě větší silou než na jaře. Zase zůstali někteří občané doma a blíží se čas vánoční, a tak je to poznat i na našem sběrném dvoře zvýšeným množstvím vyváženého odpadu. Znovu chci požádat občany, aby si doma svůj odpad roztřídili už při nakládání. Na sběrném dvoře se tím rychleji odpad vytřídí do určených kontejnerů. Další problém, který se neustále opakuje, se týká kontejnerů umístěných u nákupního střediska. Tyto kontejnery na papír a plast jsou určeny pro rekreanty a turisty, kteří jsou ubytovaní v obci, nebo obcí projíždějí. V těchto kontejnerech a kolem nich nacházíme obaly od balíků i s adresou příjemce, takže je jasné, že odpad tam neukládají turisté, ale někteří nezodpovědní občané obce Kobylí. Přitom mají možnost každé tři týdny odpad svázat, označit a postavit před svůj dům a pracovníci technických služeb se postarají o svoz tohoto odpadu. Velký problém je s ukládáním větví na povoleném skladování za nádražím. Obec, aby ulehčila občanům se starostí, kam s ořezanými větvemi, zřídila prostor za nádražím k jejich ukládání a posléze ke štěpkování. Na štěpkování jsou vhodné VĚTVE a DŘEVINY silnější než palec u ruky a maximální průměr 15 cm, slabší větvičky patří na sběrný dvůr do kontejneru, určenému pro rostlinný odpad. Ovšem někteří občané tento prostor pojali jako skládku, jak jinak si vysvětlit, že pracovníci technických služeb, než začnou štěpkovat, musí odstranit latě, kmeny stromů, pařezy, plast, dveře, dráty, pytle s uhynulými zvířaty, rostlinný odpad, keře, listí a trávu. Také se sutí je velký problém. SUT se vozí výhradně na sběrný dvůr! Úložiště je pro potřeby technických služeb. Občan může vyvézt sut na úlo-

žiště pouze se souhlasem zodpovědných osob. Bohužel se tyto nešvary neustále opakují, proto rozhodlo vedení obce pořídit na úložní místo za nádražím kamerový systém.

Závěrem Vás chci požádat o větší pozornost při ukládání odpadů na sběrném dvoře. Raději se informujte, co kam patří než odpad vyhodit špatně, a tak znehodnotit již odpad vytříděný. Opět velký dík patří všem, co pečlivě třídí, kompostují, dávají k výsypu pouze plné popelnice, ale hlavně se snaží předcházet odpadům. S příchodem adventu Vám všem přeji hodně zdraví, štěstí, pohody, vzájemné tolerance a spokojenosti o vánočních svátcích a v novém roce 2021.

Alena Barcalíková

Mateřská škola Kobylí

Po nevydařeném jaru, kdy i naši republiku zasáhla koronavirová epidemie, jsme se ještě v době letních prázdnin těšili, že nový školní rok už snad začne normálně. Bohužel i my jsme měli spoustu omezení. Bylo smutné, že nám situace nedovolila doprovodit naše bývalé předškoláky při nástupu do první třídy a popřát jim hodně úspěchů ve škole. Stejně tak ani prvňáčci nás nemohli navštívit ve školce a byli jsme rádi i za krátké pozdravení přes plot.

Proto nás i letos potěšilo pozvání na výstavu Kobylská zahrádka, kde si děti prohlédly tradiční i netradiční výpěstky z kobylských zahrádek, různé druhy ovoce a zeleniny. Paní učitelky obdivovaly krásné mečíky, které byly

součástí výstavy, dětem se zase líbily obří dýně. Poslechli jsme si výklad p. Fridricha

o pěstování exotických druhů ovoce a p. Líznar nás zasvětil do pěstování kaktusů a sukulentů. Několik kousků, které nám daroval, teď zdobí okno ve školce.

A protože podzim už je zkrátka se sklízením ovoce spojený, užívali jsme si ovoce i ve školce. Rodiče nám přinesli nejen tradiční ovoce ze zahrádky, ale také různé druhy exotického ovoce. Nejdříve jsme si o každém

něco pověděli a poté poznávali hmatem, podle vůně či chutí. Ochutnávka se dětem vždy líbí nejvíce. Nakonec děti z Berušek upekly dobrou ovocnou buchtu, na které si všechny děti pochutnaly. A jako správní vinaři ještě vyráběli z hroznů vinný mošt. Děti ze Sluníček pak krájely ovoce na výborný pečený čaj.

Ještě v září nás navštívilo hodonínské maňáskové divadélko Hvězdička s veselou pohádkou. A pak s nepříznivým vývojem epidemické situace nám další představení začali všichni rušit. Nekonal se ani pravidelná logopedická depistáž, vyšetření zraku nebo přednáška pro rodiče předškoláků o školní zralosti a připravenosti dítěte do školy. Pokud bude lepší situace, budeme všechno realizovat v lednu nebo únoru. Stejně tak by v lednu měly začít edukativně-stimulační skupinky pro předškoláky, které se konají v odpoledních hodinách za účasti rodičů, snad už bez omezení.

Ale rozhodně ve školce nesmutníme, že máme kulturní akce zrušené. My si totiž pohádky zahrajeme sami, například oblíbenou pohádku o veliké řepě nebo o Budulínkovi.

Také jsme vyrazili na velký výlet do lesa. Tentokrát šly děti z Berušek a ze Sluníček každý jinou cestou. Po chvíli všem vyhládlo, tak jsme na sluníčku posvačili a pak už hurá do lesa. Nedojedaná jablíčka jsme nechali zvířát-

kům u krmelce a pustili jsme se do sbírání přírodnin. Našli jsme i spoustu hub, ale jen málokterá byla jedlá, proto jsme je radši nesbírali. V lese se pak děti z obou tříd setkaly a vyprávěly si vzájemně, co všechno objevily. Po cestě z lesa jsme se bavili určováním stop různých zvířátek. I když byli všichni unavení, přece se jim výlet moc líbil.

Děti z Rybiček s námi v lese nebyly, protože tak dlouhou cestu by nezvládly. Většinou chodí jen po okolí, zato si vždy na vycházku berou svého kamaráda pejska.

Hodně času teď trávíme na zahradě, kde si děti rádi hrají. Také staví domečky pro ježka, kterého jsme na zahradě vypustili nebo tvoří různé výrobky z přírodnin.

Moc hezké obrázky z přírodnin, které vyráběly i nejmenší děti, nám teď zdobí školku.

A protože už začíná advent, těšíme se, že snad přijde i Mikuláš a něco dobrého dětem nadělí. Také nás čeká vánoční focení, tentokrát na téma Zasněžený les. I přesto, že letos nebudeme mít vánoční tvoření s rodiči, besídku ani jiné akce, jako Zpívání pod věží, Schodokoleďování ve škole a další, věřím, že si předvánoční období s dětmi ve školce nádherně užijeme.

Za celou školku přeji všem, ať Vánoce prožijete ve zdraví, v klidu a pokoji.

Blanka Helešicová

Informace z muzea

Rok 2020 se zapíše do dějin jako rok kulturního temna. Jarní stopka všem kulturním akcím, která trvala od března do června, byla velmi tvrdá, ale většina národa se semkla a dodržovala nařízená opatření, i když byla pro mnohé bolestivá. Ale co je víc než zdraví? To nás spojilo a společně jsme proti té potvoře bojovali, každý v rámci svých možností a schopností. Pak nastalo mírné uvolnění, kdy byly některé akce za určitých podmínek v červenci a srpnu, povoleny, aby v průběhu září s nástupem 2. vlny Covid pandemie byly ještě za přísnějších podmínek opět zrušeny. Od června až po listopad obvykle probíhají nejvýznamnější akce každé dědiny, Hody, které jsou pro každou dědinu v tomto regionu nejvýznamnějším svátkem. Stárci, stárky, chasa i celá dědina se na ně chystají po celý rok. Přestože nastalo určité uvolnění, na hody se to nevztahovalo, protože počet účastníků vždy vysoce převyšuje povolený limit. Nepamatuji se, že by byly hody někdy z jakéhokoliv důvodu zrušeny. Dokonce pamětníci vzpomínají, že se konaly i v době války. Proto to bylo pro milovníky tradic velmi bolestivé a dle informací ze sociálních sítí, se s tím jednotlivé dědiny a pořadatelé vyrovnávaly různě. Někde hody jako byly, ale byly to hody - nehody, ale většinou nebyly vůbec.

Vládní omezení se vztahovala i na muzea a galerie. Naše muzeum bylo pro veřejnost zavřené do 15. 6. 2020. Pak se dveře otevřely a muzeum fungovalo do 30. 9. 2020. Poslední akce byla v rámci celorepublikové výzvy "Dáme kroj", ta se koná pravidelně každý rok 28. září.

V muzeu již tradičně tento den vaříme povidla a samozřejmě je kroj. V tento den mají návštěvníci, kteří přijdou do muzea a jsou nastrojeni v kroji, či mají na sobě nějakou součást kroje - vstup do muzea zdarma. Letos počasí moc nepřálo - bylo sychravo, ale i tak návštěvníci na tradiční lízačku s belešem došli. Akce to byla hezká a pokud Vám to nevyšlo letos, запиšte si do kalendáře na příští rok, určitě se Vám v muzeu bude líbit. Další akce byly bohužel zrušeny. Plánovaná výstava cestovatele Stingla - přesunuto na neurčito. Martinské hodové zpívání i Martinská husa v NZM v Praze zrušeno. Advent v muzeu 30. 11. 2020 - zrušeno. Uvidíme, jak se bude situace vyvíjet dále, zda alespoň bude povoleno otevření muzeí a galerií.

V období uzavření muzea se nezháňelo, probíhal důkladný úklid a byla odvedena spousta práce, jak uvidíte,

**MUZEUM
KOBYLÍ**

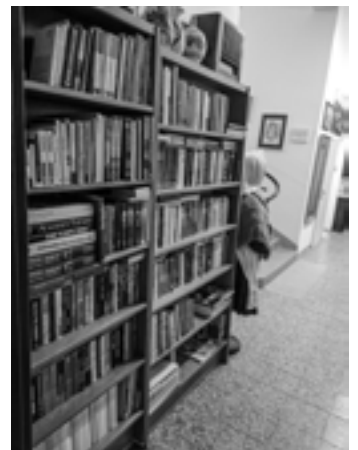

když se muzeum otevře. Vybudovaná je nová recepce, před dokončením je i knihovnička doc. France, renovovaly se staré dveře a okna ve venkovní expozici. Byla instalována nová historická prádelna a doplněny exponáty ve sklípku.

Přejeme všem našim spoluobčanům radostné prožití vánočních svátků v kruhu svých nejbližších, pevné zdraví, hodně štěstí, úspěchu a Božího požehnání v roce 2021.

Radoslava Bureš Obadalová

Dar kobylskému muzeu

Náš rodák František Zuska daroval Muzeu obce Kobylí nádherný slaměný betlém. Betlém má rozměry 1,20 m x 0,70 m a na výšku 0,60 cm a obsahuje 100 slaměných figurek a další stavby, nářadí, stromy, palmy a jiné. Můžete

jej vidět v době adventní a vánoční v Muzeu obce Kobylí každou sobotu a neděli a ve svátek od 14 do 17 hodin. Daru si nesmírně vážíme a moc za něj panu Zuskovi děkujeme.

Jiří Jilík - 75. narozeniny

Významná osobnost, nositel několika ocenění, PaedDr. Jiří Jilík se narodil 16. 11. 1945 v Praze. Vyrůstal v Kunovicích, odkud pocházel jeho otec, folklorista. Vystudoval učitelství na pedagogické fakultě a muzeologii na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Působil jako učitel v Břežové u Lopeníku a ve Vlčnově. Od konce 70. let pracoval jako novinář v regionálním tisku Slovácká jiskra, Malovaný kraj, Slovácké noviny. Svůj literární talent uplatnil v knížkách pro děti, sbírkách básní a hlavně v literatuře faktu. Zpracovává témata z regionální historie a národopisu. Z jeho početných literárních děl např. Žitkovské bohyně, Chřiby záhadné a mystické, Rebelové proti všednosti, Záhadná jízda králů, Jdu Slováckem krásným, Žitkovské čarování atd. Je zde vidět krásný vztah k přírodě, lidem a lidové písni. Je propagátorem Slovácka. V současné době žije v Uherském Hradišti a ve své literární činnosti pokračuje.

S naší oblastí - jak sám uvádí - krajem Jana Herbena "Krajem beze stínu" se seznámil posléze, když začal pracovat v redakci Malovaného kraje v Břeclavi. Zde navázal styky s rodinou Jaroslava Kovaříka z Kobylí. Pracovala zde také Olga Vlasáková, významná malířka folkloristka, která pak ilustrovala některé jeho práce (později spolupracovala i s kobylyským muzeem). Do kraje Hanáckých Slováků tak začaly jeho cesty. Na Kobylí p. Jilík i nadále nezapomíná. S naší veřejností, s námi Kobylyáky, se poprvé setkal ve vzpomínkovém pořadu "Kobylí dědina své rodačce Augustě Šebestové." Tuto slavnost uspořádali příznivci historie

KLUB PŘÁTEL HISTORIE

a folkloru dne 28. 11. 1993 k 60. výročí jejího úmrtí. Jiří Jilík zde vystoupil s krásným vyznáním naší paní Augustě Šebestové, rozené Bezděkové, autorce Lidských dokumentů. Díky jí i dalším členům rozvětvené rodiny Bezděků známe život na vesnici ve druhé polovině 19. století. Od této doby byla navázána spolupráce J. Jilíka s Klubem přátel historie Kobylí a Muzeem obce Kobylí.

Bylo nám ctí, když v r. 2003 proběhl v našem muzeu křest Jilíkovy knihy Rebelové proti všednosti, který provedl spisovatel Ludvík Vaculík. Přítomen byl i ilustrátor této práce i některých dalších, francouzský malíř, rodák z Bretaňska, Moarch Miško Eveno, kterého přivedl na Moravu poč. 90. let zájem o lidovou kulturu. Naši občané tak měli možnost poznat tyto významné osobnosti na kobylyské půdě. Jiří Jilík pak při dalších příležitostných návštěvách v kobylyském muzeu představoval průběžně své další publikace.

Jsmo vděční za jeho přízeň, děkujeme za spolupráci. Do dalších let mu přejeme vše nejlepší, hlavně dobré zdraví a také další literární úspěchy.

*Klub přátel historie Kobylí
Milena Škrobáková*

*Použitá literatura:
Dostupné knižní a rozhlasové zdroje*

Strážci tradic

Česká televize, tým Události Brno s reportérkou Anetou Beránkovou natočili pětidílný seriál Strážci tradic. Folklor, tradice a stará řemesla. Některá lákadla jižní Moravy znají všichni, jiná pomalu upadají v zapomnění a udržuje je jen hrstka lidí. Právě ty byly představeny v tomto seriálu. Muzeum obce Kobylí a Klub přátel historie se objevil ve dvou dílech, a to v prvním - pečení trdelníků, a v posledním draní peří. Všechny díly jsou povedené, redaktorka si řemesla a činnosti vyzkoušela na vlastní kůži. Záznamy můžete zhlédnout v archivu ČT - Strážci tradic.

Vánoční obyčeje

Autorkou textu je Augusta Šebestová, která v roce 1926 napsala pro zemědělský rozhlas referát o štědrovečerních zvycích hanáckého Slovácka. Většinu materiálu sebrala v Kobylí a její práci do pamětní knihy opsal kronikář Method Bezděk.

Mám-li promluvit dnes (1926) o štědrovečerním večeru, jak se slaví v mém kraji, pokládám za povinnost především upřímně povědět, že naše Vánoce nejsou takovými rodinnými svátky, za jaké je pokládají důvěřiví čtenáři sentimentálních vánočních povídek. Dospělým mým krajanům jsou a bývaly vždy vzácnější hody než svátky vánoční a naše drobotina vždy více se těšila na svatého Mikuláše než na Štědrý večer.

Vánočních stromků v našich domácnostech nebývalo, teprve v poslední době je v našich rodinách strojívají. Vzpomínám, jaký bývával před lety v našich chalupách a selských staveních Štědrý večer. Na Štědrý den zachovával se přísný půst. Nám dětem slibovali, že uvidíme beránka, mineme-li se bez jídla až do večera. A již od božího rána cítil každý tajemnou moc posvátného dne. Jakmile někdo cizí vstoupil do stavení, ihned vinšoval: "Vinšuju Vám šťastný a veselý svátky, Krista Pána narození, abysme tyto svátečky s menšíma hříchama a s větší radostí strávit mohli. Čeho si na milým Pánu Bohu vyžádáme? Šťěstí, zdraví, pokoj svatý a po smrti království nebeský." A potom teprv pozdravil: "Pochválen buď Ježíš Kristus!". A to

už se vědělo, byl-li první příchozí mužskej, že bude mět kráva býčka, byla-li to ženská, kráva dá jalůvečku. Hlínařky od Nenkovic chodívaly na Štědrej den do našich dědin s Betlémem. Na to všechny děcka čúhaly. Chudobný hlínařky odnášaly si odtat hromadu živobyti - múky, koláčů, no všechnyho co jim kdo mohl dat. Hosponyňa, když ráno púščala drůbež, dávala kohoutku, kačeru, húserovi po stroužku česneku do zobáčku, aby dobře svá hejna ostražovali. Pes dostal strůžek česneku na chlebě, aby dobře hlídal.

Kocúr, aby chytil myši. Krávy dostaly po oplatku, aby dobře dojily. Hus pak zahrála se ponejprv k húserovi, aby měla hodně húsat. Hospodáři pak uřezávali rývy a nechávali je pak v izbě ve vodě, aby vyhnalo. Ukázal-li se za prvním listem hrozen, byla ukázka na víno, když za čtvrtým, to nebylo hlavní (dobrý, valný). Dal-li kdo na Štědrý den ořechy do kapce a nechal je tam přes tři mše svatý, mohl je potom rozlúsknúť. Našel-li v prvním černý jádro, do roka umřel, když děvčička vyšla klúct ořechy na studňu, z které strany nekdo ide, z tej dědiny dostane muža. Lebo z které strany se neco ozve, třeba pes zaštěkne, otda' donde ženich. Taky si děvčata nabraly na dvoře náruč polínek a teprv v kuchyni ich čítaly. Dyž byly do páru, dostanú mužů z domácí dědiny, dyž do páru nebylo, tož z přespólní. Odpoledne přinášeli hospodáři v sotúrkách víno z presúzů -

na Boží hod se už do sklepa nesmělo, byl by tím přísný svátek znesvěcen. Ráda vzpomínám, jak důležité a obřadně se tvářili staří hospodáři přinášející sváteční vínečko ze svých presúzů. Dyž se setmělo, zasedla rodina k prosté postní večeři. Hospodář zahájil modlitbou: "Otče nebeskej, požehnej nám těchto darů, kerý z Tvej ščedrej ruky požívati budeme." Ostatní pomodlili se otčenáš. Napřed se pojídaly oplatky s medem, aby v krku nebolívalo, potom byla hubová polívka, Ježíškova kaša (krupica vařená na mlíku), suchá hlúza (sušený ovoce) a koláče s máslem. Sádlem se mastit nesmělo. K jídlu popíjeli víno a chebzovej (bezinkovej, kozičkovej) čaj. V pozdější době bývaly obvyklým jídlém ščedrovečerní harynky polité vínem.

Tož tak bývalo na Štědrý den kdysi.

Nenadálá zima...

Zima přišla hned v půli září, bylo to někdy kolem roku 1900. Ti staří lidé věděli, že zima přijde brzy, ale nikdo to tak brzo nečekal.

Poznali to podle hmyzu, zvířete, podzimních rostlin, stromů, slunce i větru. Vinobraní bylo hned v polovině srpnu, rychle kopali brambory, dělali řepu a lámali kukuřici už ve sněhu. Všechno nestačili sklídit řepa jim zůstala na hromádkách zadělaná skrojky. Z nenadání vítr přihnál černý mrak a začalo sněžit a sněžit.

Za chvíli bylo po kolena sněhu, zima nebyla tak velká. Lidé si říkali, že sníh roztaje a bude ještě pěkně, jenomže tomu tak nebylo

Sněhu pomalu připadávalo a držel se až do poloviny ledna. Zle dopadli páni, měli na Čtvrtích k Vajce nasazený brambory. Nikoho nesehnali, aby brambory vykopali i když slibovali více zlatek. Celý lán zapadlý skoro metrovou příkrývkou sněhu. Ale žádná škoda se nestala, právě naopak. Uprostřed ledna zafoukal od jihu teplý vítr a začalo rychle tát ve dne i v noci. Voda z kopce hučela dolů do Svodnice. Svodnice byl malý potok, nestačil vodu brát. Hned bylo jezero na předních Pastviskách i na zadních. Před dvorem Ostrůvek a ta pole pod dráhou taky byly zatopené. Za týden byl sníh pryč, teplý vítr stále foukal a pole brzy

vysušil. Lidé začali svážet řepu domů, vůbec nebyla zmrzlá naopak byla čerstvá i se skrojky. Páni ze dvora poslali adjunkta podívat se na brambory, ten vykopal dva dolíky a ujistil že brambory nejsou zmrzlé, ale jsou pěkné, ani hlína se na nich nedržela. Dali vybubnovat, že kdo jim půjde kopat brambory, tak 3 koše nakope pro pány a 4 bude jeho. Měli tolik zájemců, že jim ani koše nestačily. Brambory byly pěkné, že Žid je dobře prodal do Vídně.

Dostali za ně více zlatek, než by dostali na podzim, tak že nikomu se škoda nestala, ba naopak všichni byli spokojeni.

Vyprávění od stařenky Kloboučnickové

Jak jsme žili v mládí

Moje krásné vzpomínky jsou, když jsem začala chodit do školy. Bylo to asi ve třetí třídě před Vánoce na sv. Mikuláše. Učila nás paní učitelka Staňková. Za dveřmi třídy zazvonil zvoneček, my jsme se trochu lekli, ale ve dveřích se ukázala paní učitelka se zlatou metličkou a košíčkem, ve kterém měla několik sáčků cukroví. My jsme byli jako u vidění. Tenkrát jsme cukroví moc nedostávali a zato jsme slíbili, že budeme hodní a budeme se hodně učit. Také si vzpomínám, jak jednou přinesla kokosový ořech, abychom viděli, jak vypadá. Rozkrájela

jej a dala nám ochutnat i mléko z toho ořechu. Taková to byla hodná paní učitelka.

V zimních měsících, když jsem došla ze školy, tak jsem měla většinou na stole napsaný: „Najez se a dojdi za mnú ke stařečkom ve Dvorcákch.“ Moc jsem se těšila, jak se zasej budeme všeci hrát. To došli bratrance aj sestřenice, byla nás děcek plná kuchyň. Maminka měla 5 sourozenců, tož si dovedete představit, kolik nás dětí bylo. Tetičky si donesly nějaké ruční práce, vyšivaly, pletky, šily. Už tenkrát měla stařenka šicí stroj, který byl velmi dobře využitý. Stařenka byla věčně u sporáku, při-

kládala, aby nám všem bylo teplo. Nachystala bílý kafe, belešů byla plná misa, ale velice brzo byla prázdná. Co se týká ručních prací, byla stařenka moc šikovná. Měla upletené a uháčkované záclony, přehozy na postele, na kostn (teď je to komoda). Toto všecko naučila i svoje dcery. Moje maminka měla také zlaté ručičky. Z toho mála co měli, uměla velice dobře hospodařit. Nesmím zapomenout na stařečka. To byl velice dobrý hospodář. Uměl upléct slaměnky na chleba, koše na popravu dobytka. Tehdáž to každého nutilo, aby si většinu věcí vyráběl sám, protože peněz moc nebylo. U stařečků měli taky velký humno a už tehdáž si střeček rouboval stromy sám, takže ovoce bylo taky hodně. Taky byl velkým milovníkem květin. Na jeho květinovou zahrádku nemožou zapomenout. A co jsme dělali, když se nás tam tolik sešlo? Stařeček vyprávěl o Vídni, kde byl za vojáka v I.sv. válce, taky s nama hrával mlýn - nakreslili jsme si jej na velký stůl a házeli jsme fazulami. Taky jsme hráli karty, duráka, zamrzlíka a cigána. To bývalo křiku a hádek. Stařeček býval taky rád, když jsme jej se sestřenicí Martou česaly. Už sice těch vlasů moc neměl, ale asi mu to dělalo moc dobře, pamatuju, že někdy aj usnul. Naši prarodiče si nás hodně užili, byli jsme všichni jako jedna rodina. Teď se sestřenice a bratrance skoro ani neznají, sejdú se většinou až na pohřbu. Na tuto dobu moc ráda vzpomínám. Měli jsme se všeci moc rádi. Každý odpoledne nám rychle uteklo, tetičky mujely jít dom popravít drůbež a dobytek, tak jsme šli všeci a už se zas těšili na zítřek, kdy se znova sejdeme.

Jak to bývalo v zimě? Co já pamatuju, bývalo sněhu hodně. Jezdívají jsme na saňách, který byly udělaný od stolaře, nebo truhláře, žádné krásky, ale hlavní bylo, že jezdily. Jezdívají jsme v Zahradách, kde byl trochu kopec, taky ve Vývozkú, ale to už jsme byli starší. Velcí kluci jezdili až z horního konca dědiny až k nádraží. Teh-

dy aut moc nebylo, tak se na křižovatce nemuselo dávat pozor. Taky jsme se klúzali na botách, kde bylo trochu ledu. Tenkrát byly podrážky bot kožený a na nich to dobře jezdilo. Na gumových podrážkách to moc nejede - drhne to. Když zamrzla Svodnica, tak to byla paráda, ale když se led prolomil, to jsme se s brekotem vraceli dom, kde nás většinou čekal výprask. A to by ani nebyla zima, kdyby naše maminky a babičky nedraly peří. To se sešla celá ulice a rodina a dralo se. V každým stavební bývalo hodně husí a kačen, a proto bylo peřího dost a dost. Drávalo se 14 dní i více. Pak se udělala dodírka. Hospodyně udělala bílej kávy, upekla "hanáka". To bývalo celý pohoštění, ale tak to tehdy chodívalo. Nám dětem se draní moc líbilo. Tetičky vyprávěly, my poslouchaly, že se nám ani dom jít nechtělo.

Vzpomíná Zdenka Herzánová, rozená Buchtová, nar. 1926

Moje vzpomínky

Měla jsem krásné a veselé mládí. Přes léto bylo i plno starostí, všichni měli svou práci. I my nejmladší děti jsme musely, když jsme přišly ze školy, pomáhat. Tatínek říkal: "Kdo nechce pracovat, ať nejí." O prázdninách jsme chodívají s našima na pole. 2x za týden jsme sbírali okurky, ve žních jsme prostírali povřísla a nosili snopy do mandelů. Pak se hrabávalo celé pole velkými hráběmi. Když jsme večer přijeli dom, tak jsme se mohli navečer jít vykoupat do Svodnice. Teklo tam tak 50 cm vody, byla teplá a bylo to fajn. Děti tam bývalo hodně. Nikdy jsme žádnou vyrážku ani ekzém z vody neměli. Vyrůstali jsme v jiném prostředí.

V zimě, když napadl sníh, to bylo radosti. Neměli jsme na starosti žádnou drůbež a volna bylo habaděj. Tehdáž bývalo snihu hodně. Stavěli jsme sněhuláky a hodně se sáňkovalo. Tomáš Blaha byl vyučený kolář, tak nám udělal pěkné pevné saně. Jezdilo se dule dědinú, tehdy auta moc nejedily. Lidi chodili po kraji silnice a my si to užívali.

Když nám zakázali jezdit po hlavní silnici, tak jsme jezdili po vedlejší. To sme šli ke Zmole a jeli dule až ke studni Korčáčce. Nebo ze Židovýho kopca zasej k tej studni. Dnes už se neví, kde je Židův kopec. V ulici Úzká sú samý presúze. Dule vedle Studýnků byl židovský kostelík. Pak to Studýnci kúpili a postavili presúz. Za protektorátu se tam při gramofonu tančilo. Za presuzem vedle Varmužů tam bylo a dosud je pěkné prostranství a říkalo se, že je to Židův kopec. Z jara jsme to tam upravili a chodívají jsme tam cvičit. Skákali jsme přes švihadlo, nebo nám kluci drželi šňůru a my přeskakovali. Dělalí jsme kotrmelce a stojky i mosty. Někteří kluci byli tak šikovní, že vydrželi stát na rukou a udělali několik kroků po rukou. Nejlepší byli kluci Novákovi Laďa s Tondů, Laďa Bureš, Tonda Španěl a Mirek Brdečko. Když nás naši zavolali, tak jsme hned utíkali dom. Před našim stával transformátor. Ze dvou stran byly vybetonované, my tomu říkali, chlívěčky. V létě navečer, když byly zítečky vyhřáté, tak jsme tam sedávali a hráva-

li jsme různé hry. Někdy na tichou poštu, dávali jsme si hádanky, vyprávěli anekdoty, zpívali písničky. Na jaře, jak oschla půda, jsme si hned udělali d'olík a hrávali kuličky. Každý měl pytlík s kuličkama, když měl někdo skleňenku nebo malovanou to bylo něco. Ruky jsme měli špinavé, jak jsme s kuličkama po zemi ťukali. Nepamatuji si, že by měl někdo úraz z dětských her, nebo ze sánkování. Ve škole bylo náboženství povinné, jako ostatní předměty. Všechny děti jej navštěvovaly a každou neděli chodily do kostela. Kluci tam i zlobívali, ale stařeček Borovička je tam károval. První základ víry ale do života dostali. Dnes už jsem stará, z vrstevníků je nás už jen pár. Vzpomínky na naše krásné mládí, kdy jsme se radovali i z maličkostí a měli se rádi, nám zůstaly. Prožili jsme hroznou 2.světovou válku i dobu komunismu a Bohu díky, víru jsme si zachovali.

Vzpomíná Terezie Halmová, rozená Fridrichová, nar.1928

Dobová básnička

Má hlavička makovička, plná je dnes hádanek,
 má-li pravdu děd či bába, maminka neb tatínek.
 Babička mě vždycky říká, že jsem její andílek,
 kterému jen zapoměli připnouti pár křídýlek.
 Dědeček, ten často brouká, že ho držmat nenechám,
 že jsem myška všudybylka, kterou poslal šotek k nám.
 Tatínek, zas často hrozí, že jsem mlsná kočička,
 na kterou je přichystána v koutě malá metlička.
 Maminka, ta mě k srdci vine, líbá líčka hladí vlas,
 říká, že jsem kvítek nejkrásnější, z růžiček a sedmikrás.

*Básničku se učily děti před cca 150 lety
 z paměti paní Halmové, kterou naučil tatínek
 Jakub Fridrich a babička Marie Fridrichová.*

Vzpomínka na námořního lékaře

V současné době náhlých onemocnění, by vzpomínky lodního lékaře možná pomohly rozptýlit myšlenky i celé toto chmurné období.

Po studii medicíny a po promoci ve Vídni, MUDr. Ctibor Bezděk, v r. 1899 nastoupil jako fregatní lékař u rakouské námořní flotily na Jadranu. Později vypravoval, že ho k marináctví vždy přitahovala nejen jeho romantická povaha, ale také vliv Metoděje Bezděka z Kobylí. Sám strýc Metúd byl okouzlen mořeplavectvím, zámořím a synovce Ctibora seznamoval s obrázky a fotografiemi z jiných světadílů, neznámých krajů, hor, pouští, řek a obyvatel ostrovů.

Po vypuknutí 1. světové války byl děd Ctibor jako lékař podruhé povolán ke službě na moři. Množství zajímavých příhod popsal a publikoval např. v cestopise "Do Maroka", ve sbírce povídek "Dojmy od moře" a v knize "Jak rád jsem žil".

Se vzpomínkou na tetičku Mařenku Bezděkovou, Metodějovu manželku, z r. 1947, i na moje pozdější návštěvy Kobylí, bych rád uvedl dojmy mého děda Ctibora, tentokrát např. z prostředí na lodní ošetřovně.

Alex a Olga Bezděkovi

Matrosi – moji pacienti

Časně ráno jsem vstoupil do lodní nemocnice. Byla to úzká, dlouhá místnost s malými okénky. Oba ošetřovatelé, kteří už všechno připravili k visitě, se postavili do přímé vojenské pózy a starší z nich, Skračič, ohlásil jako oficiální pozdrav číslo nemocných.

Rozhlédl jsem se mlčky po čisté, od mytí ještě vlhké místnosti a rychle přistoupil k visutým kolébajícím se lůžkům, na nichž leželo několik nemocných.

„Jakpak se máte, Sponariči?“ zeptal jsem se, ohýbaje se k jednomu ze spodních lůžek, na němž ležel mladý, silný hoch s podezřelou červení ve tváři.

„Špatně, pane doktore, nespál jsem celou noc,“ zašeptal Sponarič, kterého patrně hlasité mluvení unavovalo.

Cyrl Bezděk v uniformě na válečné lodi

„Jakou má teplotu?“ obrátil jsem se k ošetřovatelům.

„Teď má 38.5°,“ pravil Skračič, ale v noci měl 40°.“

S bídou posadili ošetřovatelé těžce oddychujícího a bolestně pokašlávajícího Sponariče na kolébající se posteli. Pozorně jsem pacienta vyšetřil a pokývl jsem hlavou.

„Jste těžce nemocen, milý Sponariči, pravil jsem po chvíli, ale nic si z toho nedělejte! Jste mladý, silný chlapík, poležte si u nás trochu a budete zase zdravý.“

Sponarič mlčky pokynul hlavou, zavřel oči a oddal se svému horečnatému snění. Ostatní nemocní už byli v rekonvalescenci a radostně zajiskřili očima, když jsem jim dovolil vstát z postele.

Potom se trousili nemocní z venku v pořadí, jak je Skračič vyvolával. Přišli hoši těžce nemocní, jimž utrpení vyhlíželo z vpadlých tváří a matně lesklých, smutných očí. Většina jich si teprve v nemoci uvědomovala svou opuštěnost v širém moři a teskně vzpomínala na svůj chudičkový domov, který se jim teď v těžkostech nemoci zdál tak krásný a drahý. Se slzami v očích vzpomínali na své matky, jako by tušili i jejich tichou, neuhasitelnou touhu po svých synech toulajících se v dalekém světě, plném skrytého, číhajícího nebezpečí.

Boka Kotorská

Ovšem přicházeli sem mnozí i z docela jiných příčin, jako třeba mladičká matros Křížek. Jindy plný života, smíchu a zpěvu naplňoval svou drobnou postavičkou celé přední podpalubí, v němž matrosi, rozložení na pytlích, lanech a plachtách v podvečer odpovídávali s tenoučkou cigaretou ve rtech. Dnes proklouzl nepozorovaně dveřmi a nesměle se připlížil ke stolku, za nímž jsem seděl. Jeho skoro ještě dětská tvář, na níž jen tu a tam vyráželo jemně zvlněné chmýří, byla jaksi divně skleslá a zkřivená asi tak, jako když se děti chystají k pláči. Upřel na mne své veliké, dětsky naivní oči a polohlasitě, česky zašeptal:

„Prosím, pane doktore, bolí mne na prsou a kašlu...raďte mne osvobodit od služby.“

„Svlečte se!“ suše jsem prohodil. Křížek zesmutněl a váhavě, s nechutí odkládal šaty. Mezitím, co jsem ho vyšetřoval, zkřivila se Křížkova tvář ve výrazu a byla ještě úzkostlivější a ustrašenější.

„Jak dlouho máte ten kašel?“

„Asi týden.“

„Píchá vás někde při kašli?“

„Ne...ano, ano píchá mě,“ rychle se opravil zmatený Křížek.

„Kde vás píchá?“

„V levém boku.“

Vyšetřil jsem tedy levý bok ještě jednou, ale ani tentokrát jsem nic ne našel.

Chvíli jsme stáli oba mlčky proti sobě. Křížkovy oči se prosebně, skoro plačtivě na mne dívaly.

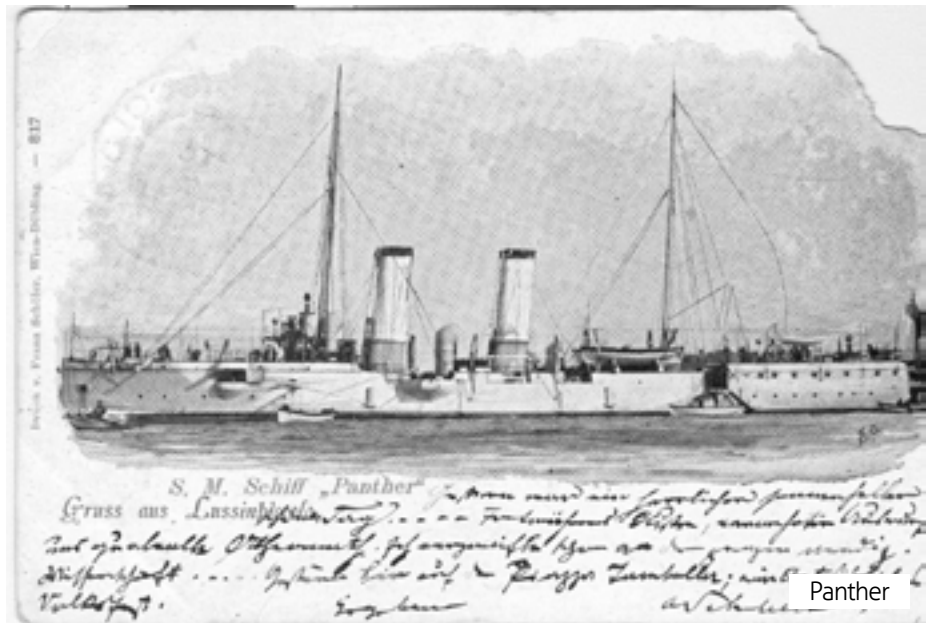
„Dejte mu teploměr!“ Obrátil jsem se po chvíli k druhému ošetřovateli Kalafatičovi. „Nerad bych mu ukřivdil.“

Zatím, co se sklíčený Křížek kradl do kouta, zavolal jsem na vyšetření dalšího nemocného. Předstoupil drobný, pohyblivý Vlach Scorbogna s nežitem na krku. S živostí vlastní svému národu se bránil pouhé myšlenky o incisi, vyjednával, prosil, žebronic a přitom neztrácel ani na okamžik přirozené elegance svých pohybů a sladký úsměv, který mu věčně pohrával kolem rtů, porostlých černým chmýřím. Zmizel pouze, až se dal přemluvit k operaci.

Zpod hřmotných těl obou ošetřovatelů se ozvalo několikrát jeho bolestné záupnění: „O Dio mio, o Dio mio!“ A za chvíli už vyskočil švitořivý Vlach ze židle. Ačkoli měl oči ještě plny slzí, usmál se přece a hlučně a s ohebnou poklonou, zmizel za dveřmi.

„Křížku! Ukažte teploměr!“ vzpomněl jsem si. „36.8°, člověče, co s Vámi? Vždyť horečku také nemáte?“

„Pro Boha vás prosím, pane doktore,“ zašeptal třesoucím se hlasem Křížek, „smilujte se nade mnou! Profous mě

pronásleduje a při každé sebemenší příležitosti mě posílá k raportu. Včera mě přistihl, že jsem si sedl ve službě a dnes mám jít k raportu. Korvetní kapitán mně už posledně vyhrožoval vězením a já nevím, co se se mnou stane. Já to tu nevydržím.“

„Co vás to napadá, obořil jsem se na něj, s takovou sem přijít! To přece nemůžete žádat, abych vám pomáhal od raportu!“ Zpytavě jsem hleděl na Křížka, jehož drobná postavička se docela scvrkla. Skračič hleděl jedním okem z okénka na míjející plochy moře, druhé potměšile přimhuřoval. Kalafatič v koutě zdlouha zíval.

„Co by tomu řekl šéf?“ řekl jsem po chvíli trapného mlčení. „Vždyť přece víte, že vás musím šefovi představit! Když na vás nic nenajde, tak vás teprve vyžene!“ Můj hlas už začal trochu měknout.

„Kdyby pan doktor chtěl,“ chytil se měknoucí noty mého hlasu Křížek, „však on by ani pan šéf nic neřikal.“

„Nemluvte hlouposti!“

Zas bylo chvíli ticho, které rušil jen tlumený, stejnoměrný hukot strojů a šum zpěněné, syčící vody, která se jako mohutný proud řeky valila kolem spěchající lodi. Uvažoval jsem, co s Křížkem. Konečně jsem se rozhodl.

„Tak mě tedy povězte, co vás vlastně bolí. Míváte často bolení hlavy?“ zeptal jsem se tónem, který vynucoval kladnou odpověď.

„Mívám.“

„Někdy i závrat?“

„Ano!“

„Hučení v uších také?“

„Dnes mě hučelo.“

„Chuť k jídlu nemáte?“

„Nemám.“

„No jděte tedy!“ řekl jsem a zapsal do knihy nemocných stručnou poznámku: chudokrevnost, neschopen ke službě.

„Riesner!“ zavolal Skračič dalšího.

Do dveří vrazil pohyblivý, trochu přízrly člověk, mluvil velmi hbitě a trhaně; po dialektu na něm bylo poznat Vídeňáka.

„Vy už jste tu zas?“ uvítal jsem ho. „Prosím vás, co tu pořád chcete?“ Už jsem vás tolikrát vyhnal a vy přece zas přijdete!

„Já za to nemohu, že mě stále něco chybí,“ švitořil Riesner, šibalsky přimhuňuje svoje malá, zahnědlá očka.

„Co je vám zas?“

„Dole u kotlů mě přirazily železné dvěře prst.“

„Ukažte to!“

„Měl na malíku nepatrnou kožní oděrku.“

„S takovou hloupostí sem jdete?“

„Prosím, pane doktore, já se bojím infekce. Co pak kdybych dostal otravu krve?“

„Divné je, že míváte starosti o své zdraví, jen když vás čeká něco nepříjemného. Onehdy jste měl jít veslovat, a rozbolela vás ruka. Dnes je čištění lodi, a vy máte strach z otravy krve.“

Kdopak za to může, že se nemoc a služba tak šťastně doplňují. Zatím co ho Skračič obvažoval, dal jsem se s ním do řeči.

„Jistě jste byl plavčíkem.“

„Byl.“

„Hned je na Vás poznat školu. Jak to, že ještě nemáte žádné šarže? Nebo jste byl už několikrát degradován?“

„Prosím, teprve dvakrát,“ usklíbl se Riesner.

„Co jste vyvedl?“

„Jednou jsem si udělal malý žertíček. Žert se podařil, ale já jsem ho odnesl degradováním.“

„Jak to?“

„Přišel k nám nový kadet, takový mladičkový, vypadal ještě jako chlapeček, ale na nás byl jako kat... No počkej, povídal jsem si, toto se ti nevyplatí. Však já tě naučím, jak zacházet se starými poddůstojníky... Jednou v noci – tma byla tenkrát, že by ji mohl krájet – sedím v člunku u mola a čekám na kamaráda. Místo něho se objeví na břehu dlouhá, černá postava a sladoučkým hlasem se ptá, nezavezl-li bych ho na loď. Po hlase jsem poznal našeho ptáčka kadeta... I zavezu, zavezu, povídám změněným hlasem – lampu jsem neměl, protože jsem si jolu také „jen tak“ vypůjčil. Jedeme, dokola všechno černé, nebyla vidět ani loď ani nebe ani voda. Kadet se točil na všechny strany, ale nic nepoznával. Kdepak také, vždyť dosud ještě nikdy neviděl, jak vypadá mlhavá, černá noc na moři. Zrovna uprostřed přístavu stála na boji uhelná šalupa. Věděl jsem o ní dobře. Pěkně jsem ji objel, přitočil se ke schůdkům a povídám: Tak už jsme tady.“

„Ale vždyť tu není žádné světlo.“

„Všechno už spí, povídám a sotva kadet vystoupil na stupínek, aby se podíval, kde je, tak jsem s jolou zmizel. Domů jsem se příkradl, nikdo ani nevěděl, kdy jsem přišel. Milého kadeta našli ráno zkrehlého zimou na šalupě, vzteky skřípal zuby a přísahal pomstu tomu, kdo mu to vyvedl. Pátrali, pátrali, až mě našli.“

„To byl špatný žert,“ řekl jsem. „Vždyť ten člověk z toho mohl mít smrt.“

„Špatný, ale pomohl. Kadet od té doby změkl. Mě to ovšem stálo hvězdičky a několik dlouhých týdnů v kamenném domečku s mřížemi.“

„Víckrát jste už nebyl trestán?“

„I byl! To byla tehdy taková divná věc. Pan kapitán mně něco vytýkal a já nevím, co mně to tenkrát napadlo, měl jsem jazyk nějak nabroušený, dal jsem se do něho tak, že mě kázal odvést hned do želez. U raportu se díval potom do mé služební knížky a našel tam několik mých starých hříšků – byly to samé maličkosti: přišel jsem pozdě domů, nebo jsem byl trochu opilý, nebo jsem se ve městě trochu popral o děvče – ale jemu se zdálo, že už mám trestů moc. Víte co, Riesnere, povídá, s vámi po dobrotě už nic nespravím, vy jste se už nadobro zluempačil. Dáme vás na staniční loď, snad tam v tichu a stranou všeho mámení světa přijdete k rozumu.“

Terst - Miramare

Lácaranka v roce 2020

V roce 2020 došlo v sestavě Lácaranky pouze k jediné změně. Pozici hráče na tenor po Michaelu Borosovi obsadil Pavel Němeček ze Vnorov. Pravdou je, že vzhledem ke koronavirové krizi, která letos postihla celý svět, si s Lácarankou moc nezahrál. Na bicích se střídal Mirek Hutr s Kobylákem Liborem Hamanem ml.

Plesovou sezonu jsme odehráli ještě bez problémů, o Covidu-19 jsme slyšeli pouze ve zprávách v souvislosti s Čínou. Zahráli jsme si v Lanžhotě na krojovaném plesu, to stejné v Bošovicích, Boleradicích, Babicích, Bořeticích a v Blučině. Ve Velkých Bílovicích to byly dvě akce – školní a vinařský ples. V Šitbořicích tradičně hasičský ples.

A pak už to přišlo. Koronavir se začal hromadně šířit Evropou včetně České republiky. Vláda vyhlásila nouzový stav, což mimo jiné obnášelo zákaz veškerých kulturních akcí. I když začalo časem docházet k postupnému uvolňování stavu, pořadatelé těchto akcí nechtěli nic riskovat a začali hromadně rušit nasmlouvané hodové zábavy i všechny ostatní akce.

Infekce se zamotala také v našich řadách, takže v průběhu měsíce července byla celá kapela v karanténě. Testování negativně 14 dnů, pozitivní případy 28 dnů, nejtěžší případ marodil 35 dnů včetně pobytu v nemocnici. Takže teprve po pěti měsících půstu jsme odehráli dva dny hodů v Jiříkovicích, to stejné ve Velkých Němčicích, jeden den hodů v Ivančicích-Letkovicích a v Moutnicích, babské hody v Těšanech a benefiční akci v Myslibořicích. Slibný rozjezd zabrzdil nástup druhé vlny pandemie koronaviru. Celkově jsme museli oželet nasmlouvaných 49 dnů hry na

májových zábavách, hodech a hodkách, babských hodech, dožínkách, byl tam i koncert v Hodoníně. Člověk s tím nic nenadělá, toto postihlo nejenom všechny hudby, ale celou kulturní sféru u nás i skoro v celém světě. Musíme věřit, že bude lépe! Jedinou akcí, kterou zatím pořadatel nezrušil, je dívčí vínek v Tvrdonicích, který by se měl uskutečnit v pondělí 28. 12. 2020. Tak se necháme překvapit, zda bude ještě platit nouzový stav nebo zda už třeba nějaké rozvolnění umožní, aby tato akce proběhla.

Všechno zlé je k něčemu dobré. Vzhledem k pandemii sice nemohlo proběhnout plánované květnové točení nového CD k letošnímu 45. výročí založení kapely, ovšem zrušením části srpnových akcí se nám uvolnily termíny a CD se nám podařilo ve studiu Profon v Uhřicích natočit. Kapelu ve studiu dirigoval Ladislav Hrdlička z Kobylnic (bývalý kapelník DH Zlatanka), režie se ujal majitel studia Profon Václav Štěrba (bývalý zpěvák DH Gloria). Na nahrávce se mimo zpěvaček a zpěváků Lácaranky představí v několika skladbách také kobylští mužáci, kteří se pod taktovkou Jaroslava Nováka natáčení také zúčastnili.

Za spolupráci a za umožnění nazkoušet repertoár na nové CD v kobylské sokolovně bych chtěl poděkovat Obci Kobylí v čele se starostou Pavlem Kotíkem. Také děkuji všem našim partnerům a sponzorům za jejich podporu Lácaranky. Jako výraz poděkování jsme umístili loga jejich firem do bookletu CD, které ponese název Lácaranka 45 let – věnováno památce Pavla Kadrnky.

Vybabila se mi jedna muzikantská příhoda. Hráli jsme s Lácarankou na hodech v jedné nejmenované obci.

Od rána klasické zvaní po dědině, muzika vyhrává, stárci zavdávají a zvou na hody dům od domu. Přicházíme k rozcestí, domlouváme se, že u rohového baráku začneme hrát další písničku: „Tak kterou dáme? Stárci, hodte něco do placu, nás momentálně žádná písnička nenapadá“, říkají muzikanti. Jeden stárek volá: „Tak zahrejte Když jsem šel včera po rynku, to je moc pěkná písnička“. „Není problém“, říká kapelník a muzikantům dává pokyn: „Hrajeme to v F-dur“. Muzika začne hrát a zpívat: „Když jsem šel včera po rynku“. V ten moment se otevírají dveře domku a začnou vycházet jeho romští obyvatelé, jeden Rom za druhým a muzika zpívá dál: „Potkal jsem černou cikánku“. V duchu si říká: „Sakra, těch je“. Zpíváme dál: „Potkal jsem černou, potkal jsem černou, potkal jsem černou cikánku“.

S muzikanty i se stárky jsme se po sobě v průběhu zpěvu dívali a všichni jsme přemýšleli, jak tento – pro nás trapas nějak elegantně ukončit. Rozhrábl to stárek, už notně podroušený, který začal hulákat druhou sloku: „Pověz mně cikánko černá...“. Nyní nám nezbyvá už nic jiného než to zahrát celé. V hlavě se mi honí obavy z toho, aby si to tato početná romská rodina nevzala nějak osobně. Ale nadarmo se neříká: konec dobrý, všechno dobré. Takový aplaus jsme už dlouho nezažili a hlava rodiny se s námi loučí se slovy: „A příští rok nám to musíte zahrát znovu!“

Že i na pohřbu může člověk zažít vtipnou situaci dokazuje další příhoda. Nedávno jsem hrál s Jarou Novákem – Akošem na pohřbu v Šaraticích. Zemřel tam jeden z největších holubářů v okolí a pozůstalí měli přání, aby muzika zahrála jeho oblíbenou písničku Holubí dům autorské dvojice Uhlíř, Svěrák. K jejich spokojenosti jsme ji zahráli, trůfám si napsat, že moc pěkně. Když jsme s bubeníkem

míjeli vyvěšené parte, povídám mu: „To musel být opravdu velký holubář, podívej se, on má přes půlku parte namalovaného holuba – a proto jsme mu hráli tu písničku Holubí dům“. Bubeník se zamyslel a říká: „Škoda, že nebyl psovod, mohli jsme mu zahrát Skákal pes přes oves.“

Do nového roku 2021 bych Vám všem chtěl už tradičně popřát vše dobré, a hlavně hodně zdraví. A koronavirus at už nám dá konečně pokoj!

Za DH Lácaranka kapelník Pavel Svoboda

Kobylský kvartet - nové CD

Po téměř dvou letech natáčení vydal Kobylský kvartet svoje první CD. Vybrané lidové i chrámové písně mapují činnost souboru za uplynulých 13 let existence. Název „Rok na vsi“ napovídá, že jde o připomenutí významných událostí obyčejového roku v písních od Tří králů přes Velikonoce, Hody, Svatbu, Vinobraní až po Vánoce. K natáčení si kvartet přizval řadu hostů, s nimiž spolupracuje – ženský sbor Koňadra z Vracova, herce Slováckého divadla v Uh. Hradišti Vladimíra Doskočila, hudebníky Janu Otáhalovou, Antonína Bukovského, Kamila Veverku a Ivo Kovaříka.

Věříme, že si nové CD najde svoje vděčné posluchače. Jeho nadčasový obsah má pro nás nejenom hudební ale i dokumentární hodnotu.

CD je možné zakoupit v Kobylí (cena 150 Kč):

- Prodejna potravin, Otáhalovi
  - Prodejna květin, Ludmila Coufalová
  - Prodejna Enapo
  - Prodejna drogerie, Maruška Urbánková
- nebo CD objednat prostřednictvím webových stránek <http://www.kobylskykvartet.cz/nase-cd/>.

Ze života v Kobylí – Úzká ulička

Toto moje pojednání je o tom, jak se díváme kolem sebe, co chceme vidět a co naopak přehlídíme. Jelikož máme sklípek v Úzké uličce, dám pár pohledů na tuto ulici. Pravidelně slýcháváme z hlášení obecního úřadu o „zákazu volného pobíhání psů“. Každý, kdo touto uličkou prochází, narazí na volně pobíhající psy, a to i psy, které někdo venčí. Tito psi jsou na volno, bez vodítka a bez náhubku. Možná tito psi nejsou agresivní, ale když se ke každému rozběhnou, byť jenom s tím, že si vás chce očichat, lekne se i dospělí, natož pětileté dítě. Volání majitelky, že ten pes je hodný a nikomu neublíží, stěží vysvětlíte třesoucímu se dítěti. Další pěkný příklad venčení psů lze vidět i na jiném případě. Z ničeho nic se pootevřou vrata, škvírkou se protáhne ven a vrata se zavřou. Pes proběhne ulicí nahoru a dolů, vykoná potřebu a za chvíli sedí u vrat, které se po chvíli otevřou a pes je vpuštěn domů.

Další nešvar, na který bych chtěl poukázat, se vztahuje opět k hlášení obecního úřadu „zákaz parkování vozů na krajnici“. To, že v uličce někdo zaparkuje a nedá se vůbec projet je naprosto běžná věc. Chci však poukázat na parkování na konci uličky, a to v křižovatce „u trafačky“. Když si promítneme hranice křižovatky, tak někdy i pět aut stojí přímo v křižovatce, což je mnohem horší, jak nějaké stání u krajnice. Jezdí a chodí kolem spousta lidí včetně těch, co nechali toto hlášení hlásit. Je možné, že tyto věci nikdo nevidí, nebo ani nechce vidět. Komunistická pořekadla „co tě nepálí, nehas“ a „z cizího krev neteče“ jsou nám v současné době bližší jak dřív.

Ještě vám sem přidám svůj osobní příběh z této uličky. Máme tu sklípek, a jelikož jsme na Moravě, tak se stane, že se zpívá až do rána a je fakt, že někdy je toho kraválu až moc. Nevím, jestli z tohoto důvodu, nebo z nějakého jiného, máme několikrát do týdne přede dveřmi psí výkaly. Marně jsem přemýšlel, co může člověka přimět k tomu, aby se snížil k takovým věcem. Když se mě náš Vašík ptal, proč nám to tam někdo hází, nebyl jsem mu to schopný slušně vysvětlit. Zsvěcení již vědí, že podobný incident se stal již před několika lety. Tehdy létaly vzduchem psí ekskrementy na účastníky putování po sklepních uličkách. Rád bych vám sem přidal i fotku, ale kvůli GDPR nemůžu, nevím, jestli by dotyčná osoba s uveřejněním souhlasila. Proto si fotky nechám jen pro potřeby PČR.

Na druhou stranu se v této uličce dějí i pozitivní věci. Před pár lety nám obec předládila celou cestu, dala doprostřed zábranu proti rychle jedoucím autům. Spousta objektů se tu spravila, a tak není divu, že při akci Putování po kobylských uličkách, je tato ulička jednou z nejoblíbenějších. Na závěr bych chtěl všem popřát úspěšný boj se zákeřným virem, který nám zřejmě znemožní sejít se u svařáku na Zpívání pod věží, a tak přeji všem krásné vánoční svátky v kruhu svých nejbližších a mnoho krásných chvil v novém roce.

Vladimír Čotek – majitel sklípku v Úzké uličce

Kobylský fotbal, podzim 2020

2020: fotbalová základna mládeže Kobylí

Kluci a holky v Kobylí mají za sebou podzimní část fotbalové sezóny. Daná situace s Covid-19 opět veškeré soutěže a tréninky přerušila a nedovolila odehrát všechna utkání. Naštěstí to nedopadlo jako na jaře, kdy bylo vše ukončeno bez prostoru na pokračování soutěže. Tentokrát se bude v utkáních pokračovat v březnu 2021, kdy by se měla odehrát i neuskutečněné utkání z podzimu. Jarní část tak pravděpodobně začne o něco dřív.

Aktuálně můžeme tedy doufat, že se situace brzy doštane opět do normálu, a my s dětmi se budeme moci od nového roku pustit v tělocvičně či na umělce do zimní tréninkové přípravy, která je nedílnou součástí celoročního cyklu mladého fotbalisty.

Na zimu se také uzavírá venkovní areál fotbalového hřiště. Plánují se zde nové úpravy, které budou probíhat ještě před jarní sezónou.

Končí nám kalendářní rok, dovolte mi, abych pár slovy zhodnotil činnost jednotlivých družstev, respektive podzimní sezónu.

Minipřípravka

Minipřípravka to jsou nejmenší děti (někdy i čtyřleté), které nově přijdou na hřiště a zkouší převážně první doteky s míčem. Při jejich tréninku jde spíše o nějakou základní formu pohybu a koordinace. Tréninková jednotka je kratší a hlavním cílem je, aby dítě bylo spokojené a naučilo se kladně vnímat přístup ke sportu jako takový. Ale již v minipřípravce sehrají děti svá první utkání. Ve tříčlenných týmech bez brankáře na malé branky. Protože se hraje na nevelkém prostoru, hráči mají při utkání nepřetržitý kontakt s míčem a padá zde velké množství gólů. Je úžasné, jakou mají kluci a holky z každé branky radost.

Kobylská minipřípravka nemá vlastně žádnou historii a můžeme říct, že podzim 2020 se tak stal historicky první oficiální sezónou, kterou děti v Kobylí, zformováni pod tímto pojmem, odehrály. Děti jsou „nesoustředěně“ šikovné a jejich trenérka Tereška Bezděková trpělivá. A dovolím si z týmu vyzvednout jednoho malého fotbalistu Jonáše Kosíka, který je, a určitě i bude, velkou oporou kobylského fotbalu. Jonáš se pilně a soustředěně věnuje tréninkovým

aktivitám, v podzimní sezóně za naše nejmenší sehrál nemálo utkání, kde patřil ve své kategorii k těm nejúspěšnějším hráčům.

Mladší příprava

Na fotbalovém trávníku trénuje svědomitě i družstvo mladší přípravy. A opravdu je skvělé, že se nejedná pouze o kluky, ale máme tu i holky. Julča, Kristýnka a Nikča to jsou neodmyslitelné amazonky našeho týmu. A právě Nikolka Kašubová nám dokázala, že holka může svou bojovností lehce předčít všechny kluky. Z kluků bych pak vytáhnul Marka Dudu, který svými dovednostmi zaujal při svém fotbalovém startu. Trenéry mladší přípravy jsou Karel Kašuba a Josef Kaňa. Družstvo se účastnilo série turnajů OFS „Žijeme hrou“ a sehrálo několik přátelských utkání.

Sdružená družstva mladších a starších přípravek také trénují v Bořeticích. Zde hraje několik dětí z Kobylí. Jedním z malých fotbalistů zde působících je David Novák, který si zaslouží uznání nejen pro svou hru, ale především pro svůj zapálený přístup. Prostě když to někoho baví, není co řešit.

Mladší žáci

Mladší žáci, které trénujeme společně s Jiřím Buchtou, měli v podzimním rozpisu nejvíce utkání ze všech, díky

tomu mají také nejvíce neodehraných do jarní části. Podzimní sezóna nepatřila úplně k těm nejlepším, ale omluvou je, že právě tato kategorie v Kobylí trochu trpí v počtu hráčů na slabých ročnících. Díky tomu, že je v soutěži přihlášených dvanáct družstev, má soutěž dobrou úroveň a je velmi pestrá a tím i nelehká. Navíc se změnila pravidla a od aktuální sezóny hrají mladší žáci od šestnáctky po šestnáctku, na celou šířku hřiště v počtu devíti v družstvu. (Právě tady budou děti dostávat největší herní šok při přechodu z přípravek.) Po odehraných utkáních jsou kluci z Kobylí zatím se šesti body na devátém místě. Z kádrů bych vyzdvihnul určitě kapitána družstva Prokopa Chytku a také Jozefa Kaszpera, kteří svojí univerzálností patřili v uplynulém roce k největším oporám žákovského týmu.

Starší žáci

Starší žáci nastoupili v sestavě, která měla nějaké zkušenosti s touto soutěží již z loňské sezóny. Sestavu však velmi oživil a také zde vytvořili pomyslnou pevnou středovou páteř týmu Tadeáš Kolek (přestup z Hodonína) a Tobiáš Novák (přestup z Velkých Pavlovic). Okresní přebor starších žáků na Břeclavsku oproti loňské sezóně opustilo další družstvo a ve hře tak zůstalo pouze sedm týmů. Situace slabé účasti družstev na okrese se tak dostává do podobné roviny jako u dorosteneckého fotbalu. Uvidíme, jaký stav bude v příštích letech. Sdružené družstvo Koby-

Dorost

lí/Bořetice trénuje pod taktovkou Kryštofa Řačáka a Pavla Blažeje a je v tuto chvíli na druhé příčce tabulky. Kluci, hrající za starší žáky, jsou pečliví v trénincích a snaží se na sobě pracovat, za což jim patří velká pochvala.

Dorost

Kdybych měl jmenovat „počin roku 2020“ pro kobylský fotbal, tak to určitě bude v létě nově složené družstvo dorostu. Více než dvacítka juniorů se vydala na zelený trávník a dokázala, že fotbal je především o společenství, o pocitu, o radosti. Pod taktovkou trenérů Jakuba Pazderky a Ondry Kocourka odehráli podzimní sezónu ve skvělé atmosféře. Jejich soutěž (hrají hodonínský přebor) určitě není lehká a na klucích je vidět osobní vývoj, jaký může být pouze u hráče, který se vnitřně vyvíjet chce. Dorostenci se zatím drží na druhé příčce tabulky. Za hráče sezóny bych sice označil Jakuba Otáhalu (přestup z Velkých Pavlovic), ale také David Hošek, Petr Bureš se činí na svých pozicích a v neposlední řadě i ostatní naši „dorosti“ ukázali svou odhodlanost a kladný přístup k týmu. Vytvořili zde dobré družstvo, které přináší v utkáních doslova adrenalinový zážitek s nemalým množstvím pestrých herních situací.

Osobnosti kobylského fotbalu 2020

Proč uvádím všechna ta jména? Novinkou letošního roku je totiž vyhlášení osobností kobylského fotbalu za kalendářní rok 2020 a to napříč všemi mládežnickými kategoriemi. Jména, které jsem v článku uvedl, jsou jen některá z aktuálně nominovaných a s neúspěšnějšími fotbalisty roku 2020 se můžete osobně setkat na Plese sportovců, který by se měl uskutečnit v sobotu 13.2.2021. Právě tam proběhne slavnostní vyhlášení těch neúspěšnějších.

Dovolu mi, abych poděkoval touto cestou všem, kteří se podíleli na sportovní činnosti dětí a mládeže v našem oddíle. I když jsme mnoho věcí v souvislosti s Covid-19 nestihli, myslím, že i přesto byl průběh roku pestrý a fotbalu jsme si užili i v omezené míře. Všem našim sportovcům a trenérům přeji hodně úspěchů v jarní dohrávce. Členům klubu, fanouškům, příznivcům a rodičům bych chtěl popřát do nového roku hodně pozitivního a věřím, že těch společných chvil s fotbalem si budeme příští rok užívat již bez omezení. Hodně štěstí v roce 2021.

Jiří Huslík

2020: Muži Kobylí

Stejně jako mládež jsme se v roce 2020 potýkali s následky situace okolo Covid-19. Jarní část sezóny byla ze strany OFS Břeclav zrušena, a tak po domluvě s Brumovicemi, Kloboukami a Vrbicí jsme se zúčastnili Letní ligy, která nám měla alespoň částečně vynahradit chybějící zápasy. Nutno podotknout, že koronavirová pauza se na nás poměrně podepsala a v kombinaci s posílenými soupeři o rodáky působícími ve vyšších soutěžích naše výsledky nebyly takové, jaké bychom očekávali. Nicméně Letní liga svůj účel splnila a některé zápasy převyšovaly svou úroveň zápasy III. třídy, které bychom za normálních okolností sehráli.

Vzhledem k tomu, jak jsme se prezentovali v jarních měsících, byla této skutečnosti přizpůsobena letní příprava, která probíhala v domácích podmínkách a došlo k posílení mužstva. Z Baníku Šardice se vrátil odchovanec Jan Kovář, dále naše ofenzivní řady rozšířil Tomáš Inwald z FK Renocar Podolí a na výpomoc do konce přestupového období přišel Libor Kučera z FC Kuřim. Do podzimní sezóny jsme šli v následující sestavě: Jiří Benda, Michal Zich, Pavel Blažej, Dominik Eliáš, Josef Havlík, Jakub Mazánek, Jan Sovadina, Josef Suský,

Filip Vajbar, Šimon Chytka, Tomáš Inwald, Jan Kovář, Radim Málek, Jakub Novák, Daniel Šebesta, Filip Šlancar, Tomáš Topinka, Jaromír Hasík, Libor Kučera a Michal Lakatoš.

Výkony v podzimní části byly nevyrovnané. Po slušném začátku soutěže do hry vstoupila zranění, karanténní opatření spojené s Covidem-19, což se na výkonnosti v průběhu podzimu podepsalo. Zejména útočná síla mužstva utrpěla vážným zraněním Tomáše Inwalda v zápase s Vrbicí a plánovaným odchodem Libora Kučery na své údernosti a výkony mužstva začali mít sestupnou tendenci. I přesto mělo mužstvo uhrát více bodů zejména v posledních 3 zápasech, kdy jsme z 9 možných bodů uhráli pouhé 2. Předčasně ukončenou podzimní sezónu ze strany OFS Břeclav na základě zhoršující se situace okolo Covidu-19 jsme tedy zakončili na průběžném 6. místě, což není umístění, se kterým bychom byli spokojeni a v rozšířené jarní části sezóny budeme mít co dohánět.

Výsledky podzimní části		
Zápas	Výsledek	Branky
Klobouky – Kobylí	3:0	
Kobylí – Velký Dvůr	5:1	3x Inwald, Havlík, Topínka
Brumovice-Kobylí	2:6	4x Inwald, 2x Kučera
Kobylí - Vrbice	3:1	2x Inwald, Novák
Strachotín - Kobylí	6:3	2x Lakatoš, Novák
Kobylí – Šakvice	3:0	Chytka, Kučera, Málek
Šitbořice - Kobylí	1:0	
Kobylí – Pohořelice „B“	3:3	2x Suský, Málek
Starovice - Kobylí	2:2	Kovář, Málek

Tabulka po neúplné podzimní části							
#	Mužstvo	OZ	V	R	P	Skóre	B
1.	Zaječí	9	8	1	0	46:5	25
2.	Strachotín	9	7	0	2	25:19	21
3.	Klobouky	9	6	1	2	34:20	19
4.	Popice	9	5	2	2	27:18	17
5.	Šitbořice	9	5	1	3	16:12	16
6.	Kobylí	9	4	2	3	25:19	14
7.	Starovice	9	4	1	4	20:16	13
8.	Velký Dvůr	10	4	0	6	15:32	12
9.	Pohořelice „B“	10	3	2	5	30:29	11
10.	Vrbice	9	3	1	5	19:23	10
11.	Brumovice	10	3	1	6	21:47	10
12.	Uherčice	9	1	1	7	6:25	4
13.	Šakvice	9	0	1	8	11:30	1

Do jarní sezóny se budeme snažit mužstvo doplnit a výkonnostně posunout. Bohužel v současné době nejsme schopni ze svých zdrojů vyprodukovat rozdílové ofenzivní hráče, po kterých se budeme muset podívat v jiných klubech. Věřím ale, že tuto úlohu v budoucnu přeberou například Jakub Novák nebo Šimon Chytka, kteří k tomu mají potenciál, ale potřebují čas, aby do těchto rolí do-

rostli. Podobně lze uvažovat o celém mužstvu, které svým věkovým průměrem atakuje hranici 23 let a patří mezi nejmladší v soutěži.

Pro ty, kdo chtějí být v obraze, můžete nás sledovat na facebookovém účtu Přátelé kobylské kopané nebo na instagramu tj Sokol Kobylí. Věříme, že na jaře se všichni ve zdraví setkáme a rok 2021 už proběhne za normálních okolností.

Michal Zich

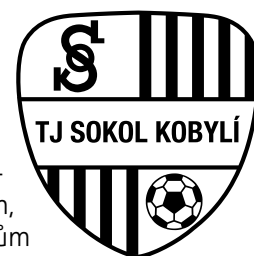
Aktuality z TJ SOKOL KOBYLÍ

- Situace v klubu se zlepšila, nicméně stále se potýkáme s nedostatkem trenérů. Případné zájemce rádi uvítáme v našich řadách. Kontaktovat mohou Jiřího Huslíka (604 552 805) nebo Michal Zicha (774 113 357).
- Upozorňujeme veřejnost, že sportovní areál „Za Mlýnem“ bude od 1. 12. 2020 do 28. 2. 2021 pro veřejnost uzavřen. Apelujeme na občany, aby se do areálu nesnažili dostávat za cenu ničení majetku. Prostor bude monitorován a případné způsobené škody budeme následně řešit.
- Kontejner, který je postavený od jara do podzimu na parkovišti u hřiště, slouží pro účely Sokolu Kobylí a pouze na posekanou trávu. Prosíme proto občany, aby toto respektovali a neházeli do kontejneru ostatní rostlinný odpad (např. rajčata, větve ze stromů atd.). Komplikujete tím práci nám, ale také pracovníkům technických služeb obce. Děkujeme za pochopení.

Závěrem se sluší poděkovat všem, kteří podpořili kobylský fotbal v letošním roce. Přejeme hráčům, trenérům, sponzorům a příznivcům kobylské kopané příjemné prožití vánočních svátků a vše nejlepší v nastávajícím roce.

Výbor fotbalového oddílu TJ Sokol Kobylí

Discgolfový klub v roce 2020

V roce 2020 se 40 členů (z toho je 16 juniorů) spolku Discgolfclub Kobylí naplno věnovali rozvoji tohoto sportu v naší obci, pokračovali především v jeho rozvíjení a propagaci. Věnovali se tréninku, zapojili se do turnajů v rámci 1., 2. i regionální discgolfové ligy, navštěvovali turnaje v širokém okolí i na Slovensku, zúčastnili se Mistrovství České republiky. Organizovali jsme turnaje ať už pro zájemce z Kobylí, tak i v rámci Regionální ligy pro hráče z celé ČR, spolupořádali jsme dvoudenní turnaj 1. discgolfové ligy Chřiby Open, který byl hráči označen jako nejvydařenější i nejtěžší. Rozšířili jsme a opravili někdejší výhoziště, přidali další koš (financováno z našich zdrojů) a rozšířili tak počet jamek na 16.

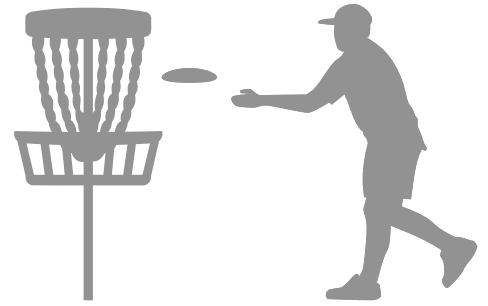
Sezona byla tradičně zahájena Vánočním turnajem na konci prosince 2019, přišlo 21 místních zájemců. Ještě v březnu jsme plánovali turnaj na hřišti v Mikulově, abychom pomohli zpropagovat tento zajímavý sport i v dalším místě, bohužel pandemie způsobila, že se turnaj neuskutečnil. Následoval květnový turnaj Dobročinné hody Kobylí (30 hráčů z celé Moravy z toho 8 domácích). Výtěžek z dobrovolného startovného 10 000 Kč jsme celý věnovali na dobročinnou akci zaštitěnou Obcí Kobylí. V červnu následoval tradiční turnaj Kobylí Open (za účasti 14 kobylských hráčů), na který přijelo 92 hráčů z Čech, Moravy, Slezska, Slovenska. Tento turnaj je pro letošek jednodenním

turnajem s nejvyšším počtem hráčů v celé ČR. V neděli jej následoval turnaj pro naše juniory, přišlo si jich

zahrát 19. Oba turnaje se vydařily maximálně, i když po oba dny panovalo opravdu brutální vedro. Náš klub spolupořádal seriál turnajů Discgolfové ligy Moravy a Slezska, který zahrnoval 8 turnajů od Kobylí po Ostravu, jeho součástí byl právě turnaj Kobylí Open. Zkrácenou sezonu jsme zakončili turnajem O pohár starosty obce Kobylí, kterého se v říjnu zúčastnilo 62 borců (17 domácích hráčů). Tito hráči se nezalekli špatné předpovědi počasí a i přes silný vítr odehráli mimořádně zdařilý turnaj.

Vydařený byl noční turnaj - červencovou letní nocí létaly osvětlené disky 16 fanoušků této hry. Osvětlené koše opět vytvořily magickou atmosféru tomuto oblíbenému turnaji.

Letos si naši borci troufli i na účast v turnajích 1. a 2. celostátní ligy a Mistrovství ČR. Vlastimil Janda skončil ve své kategorii v 1. lize na 5. místě a na Mistrovství ČR vybojoval 6. místo. Petra Křížová vyhrála letošní Regionální ligu Jih, skončila 4. ve druhé lize a 12. na Mistrovství ČR. Petra

Nový koš pořídili členové našeho klubu svépomocí a rozšířili tím počet jamek na šestnáct.

si svými výbornými výsledky dokonce řekla o místo v reprezentaci České republiky a měla by se ve své kategorii zúčastnit Mistrovství Evropy 2021. Pokud se vše podaří dotáhnout do konce, bude to skvělá reprezentace Kobylí v rámci celé Evropy. Iveta Mikulicová obsadila 3. místo ve 2. lize, skončila 6. v Regionální lize Jih a celkově 11. na Mistrovství republiky. Výbornou sezonu završili Libor Juřena a Martin Sladký druhými místy v Regionální lize Jih, Libor skončil 9. na MČR.

Radost nám také dělali začínající junioři, kteří se zapojovali do turnajů v Kobylí, ale vyjeli i do Pohořelic, bohužel přišli o Mistrovství České republiky juniorů, na které se velice pilně připravovali a které bylo ze známých důvodů zrušeno. Jistě jim v tom pomáhá i kroužek discgolfu, který funguje v naší základní škole pro více než 20 mladých hráčů.

Osvěžením celé sezony byla soutěž dvojic, kterou pro zájemce z Kobylí zorganizovali manželé Mikulicovi. Šlo o dlouhodobou soutěž, při které se potkávaly dvě až tři dvojice na našem krásném hřišti. Dvojice se skládaly z kamarádů, páru či rodiče s dítětem. Bohužel celou sezonu komplikoval nezvaný čínský host, tudíž jsme soutěž ani nestihli dohrát. I přesto 12 dvojic svedlo nejeden krásný souboj, důležité že vždy vládla pohodová atmosféra a sportovní výsledky nebyly tím úplně nejdůležitějším.

Velké poděkování si zaslouží Obec Kobylí a Technické služby za udržování tohoto v republice výjimečného hřiště, dále všichni členové, kteří nezištně na tomto hřišti odpracovali spoustu brigádnických hodin, obchod Prodiscgolf.cz za podporu našich hráčů, firma Patria Kobylí za zázemí při turnajích a poskytnutí cen pro nejlepší hráče, generální sponzor Vinařství Lovečkoví, významní sponzoři Vinařství Vajbarovi, Ondřej Brdečko, Vinaři z Kobylí, kteří poskytli tekuté ceny pro vítěze jednotlivých turnajů, starosta obce Pavel Kotík za zorganizování turnaje O pohár starosty obce Kobylí a také Juřenovi z Břeclavi, kteří vyrobili opravdu originální ceny pro vítěze. A samozřejmě paní Veronika Kovářová za skvělé fotoreportáže z turnajů, manželé Mikulicovi a Adam Kovář za zajištění občerstvení na turnajích.

Kobylí, 11. listopadu 2020

Petr Mikulica, předseda DGC Kobylí, z.s.

Inzerce

PRODÁVÁTE NEMOVITOST?

Profesionální komentovaná videoprohlídka

Pomůžu Vám s prodejem Vaší nemovitosti v Kobylí a okolí

Rodinné domy

Byty

Vinné sklepy

Pohledy z dronu

Interiéry

Vizualizace

Jan Vystoupil

Realitní makléř

+420 774 999 016

www.janvystoupil.cz

Aktuálně pro klienty hledám:

- Rodinný dům do 30km od Hustopeč, může být i k rekonstrukci nebo k dokončení, ideálně se zahradou až do 10 mil. Kč
- Byt do 25km od Hustopeč, 2+kk a větší mezi 2.5-5 miliony, dle poskytnutého standardu, preferuji dobrý spoj do Brna
- Vinný sklep (i k rekonstrukci) ideálně s ubytováním případně s možností nadstavby kdekoliv po JMK cena do 4 mil. Kč

Inzerce

PRAŽÍRNA KÁVY BOŘETICE

Přijďte si do naší pražírny pro čerstvě praženou kávu,
kterou vám na přání i rádi umeleme.

| Výběh prémiových káv z celého světa | Příslušenství k přípravě kávy |
| Dárkové sady | Balení káv 250 g od 129 Kč, 1 kg od 429 Kč |

S kódem **Vanoce2020** získáte **slevu 15 %**
na nákup zrnkové kávy!

*PLATÍ V PRAŽÍRNĚ I V E-SHOPU DO 31. 12. 2020

OTEVÍRACÍ DOBA: PO-PÁ OD 8:00 DO 16:30

BOŘETICE 457 - U LETADLA | 608 310 656, WWW.CAFEJORDAN.CZ

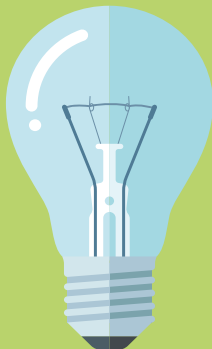

Inzerce

Šetřete peníze i životní prostředí

Klasické žárovky

- +** nižší pořizovací cena
- spotřebují hodně energie
- víc hřejí (95 % energie), než svítí (účinnost 5 %), přitom náklady na osvětlení tvoří až 25 % z účtu za elektřinu
- krátká životnost (kolem 1000 hodin)
- nerecyklují se
- jejich prodej je nelegální

s úspornými světelnými zdroji

Úsporné světelné zdroje (kompaktní úsporné zářivky, LED žárovky)

- +** šetří energii, potažmo peníze a životní prostředí (úspora energie až 85 % oproti klasickým žárovkám)
- +** dlouho vydrží (LEDky třeba i 35 000 hodin svícení)
- +** recyklují se (opětovně z nich lze využít kolem 90 % surovin)
- vyšší pořizovací cena

Kolik ušetříme:

	klasická žárovka	LED žárovka
příkon	60 W	12 W
životnost	1 000 hodin (cca 1 rok)	25 000 hodin (cca 25 let)
pořizovací cena/kus	15 Kč	100 Kč
pořizovací cena/25 let	375 Kč	100 Kč
cena za elektřinu/rok	270 Kč	54 Kč
cena za elektřinu/25 let	6 750 Kč	1 350 Kč

cena energie 4,50 Kč/kWh

Prodej klasických žárovek

Věděli jste, že zákaz výroby i prodeje wolframových žárovek platí v Evropské unii už od roku 2012? I přes kontroly energetické a obchodní inspekce jsou však u některých prodejců stále k dostání, často však jde o nekvalitní neznačkové produkty.

Recyklaci zajistí Ekolamp

Vysloužilé úsporky nepatří do běžného odpadu, je potřeba je odnést na sběrné místo, jen odtud se dostanou k recyklaci. Síť sběrných míst v České republice provozuje nezisková společnost EKOLAMP. Světelné zdroje můžete odevzdat ve sběrných dvorech, obchodech s elektrem, nebo u prodejců osvětlovací techniky. Nejbližší sběrné místo najdete na www.ekolamp.cz nebo v mobilní aplikaci Kam s ní.

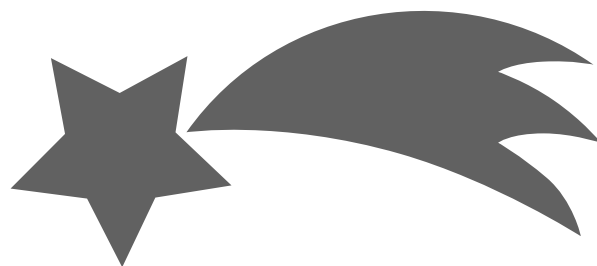

SPOLEČNOU CESTOU

Vánoce jsou svátky pokory

V jedné staré legendě se ptá žák svého mistra: „Proč před tím lidé viděli Boha, ale my ho nevidíme?“ Stařec odpověděl: „Protože dnes se už nikdo nechce hluboko sklonit.“

Tato myšlenka má skutečně mnoho co do činění s duchem Vánoc, který se poněkud u některých lidí vytratil. V radiu, v televizi byly v minulých letech a možná i letos se objevují reklamy o „Ježíškovi“, kterého si máme koupit či mu nařídít, aby nám koupil to či ono atp. Vyprávěla mi jedna maminka, že kdosi ve sdělovacích prostředcích řekl, že letos Vánoce nebudou. To ji prý nadzvedlo ze židle

a řekla si: „Jak nebudou Vánoce? Budeme je slavit v rodině jako vždycky a vždyť tyto svátky nejsou jen o dárcích. Připravuji své děti, že jich nebude tolik jako vždycky, ale že Vánoce budeme slavit více duchovně“. Ve sdělovacích prostředcích slyšíme každý rok kolik miliard korun utratí Češi za vánoční dárky a kolik procent Čechů se o Vánocích zadluží. Jsou toto pravé Vánoce, které mohou vést člověka dopředu a k lepšímu životu? Myslím si, že letos to bude jiné, že se mnoho lidí uskromní a snad si uvědomí, že není důležité to materiální, ale především duchovní obsah.

Kdo chce pravdivě pochopit poselství Vánoc, musí se s pokorou sklonit. Musí se zmenšit a stát se podobným dítěti, které umí žasnout a je otevřené pro nové skutečnosti. A kdo chce rozumět Marii, matce Ježíše, ten musí něco vědět o pokoře.

Když člověk vstupuje do baziliky Narození Páně v Betlémě, musí se člověk pořádně sklonit. Velkou bránu tohoto kostela před staletími zazdili kvůli vojákům, aby dovnitř nejezdili na koních. Brána pokory je vysoká pouze 120 cm a široká 87 cm. Místo narození Ježíše je ve spodní kapli a je označeno stříbrnou hvězdou. Zde se také zapaluje

Betlémské světlo, které se rozvzáží po celém světě a v poslední době může o Vánocích hořet v našich domovech. Je to velmi symbolické, aby člověk se setkal s tajemstvím, že Bůh se stal člověkem, musí se před ním sklonit. Víme kolikrát Ježíš vybízel své učedníky k pokoře a dával jim za příklad dítě: „Jestliže znovu nebudete jako děti, jistě nevejdete do nebeského království. Kdo se tedy poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší.“ (Mt 18,3-4).

V bibli čteme, že k betlémské jeskyni přichází různí lidé. Mezi prvními jsou pastýři, zástupci chudých, kteří přijali andělskou zvěst a všude rozhlašovali radostnou zprávu. Dalšími jsou mudrci, kteří se v touze po poznání a objevování nového vydávají za hvězdou na dalekou cestu do neznáma. Hledají pravdu v pokoře i přes posměch druhých. Nedají se ničím odradit ani situací v Jeruzalémě, kde žili učitelé zákona a Herodes, kteří nic nevěděli o narozeném Mesiáši. To, co na mudrcích obdivuji, je velká snaha dopracovat se k pravdě skrze rozum a využít k tomu všechny možnosti a ještě

zároveň opustit své představy, jak by to mělo být. Oni v tom chudém dítěti v betlémské stáji poznali Krále nebe i země.

Vánoce nám dávají šanci zastavit se a přemýšlet: Co je vlastně pravým smyslem mého života? Vím to vůbec? Máme jistotu, že naplníme svůj život tím nejlepším možným obsahem?

Nedovolme, aby nám uniklo, že Ježíš Kristus přichází za námi i dnes. Nedovolme, aby starosti, strach, práce ani zábava přehlušily radostnou vánoční zprávu: „Nám, nám, narodil se!“ Narodil se i pro tebe, i pro mne! Přišel tenkrát a přichází i dnes. I letošní Vánoce jsou vzácnou příležitostí, kterou nám Bůh dává. Máme příležitost se s ním setkat, protože On není daleko od kohokoliv z nás. S ním se dá zvládnout všechno. Stojí u dveří a čeká, až ho pozveme dál...

Přeji Vám všem milostiplné Vánoce, Boží požehnání a potřebně zdraví do nového roku 2021.

P. Tomáš Caha, farář

Vánoční bohoslužby v kostele sv. Jiří

24. 12. Štědrý den	20:30
25. 12. Boží hod vánoční	11:00 žehnání dětem
26. 12. Svátek sv. Štěpána	11:00 mše za muže a chlapce
27. 12. Svátek Svaté Rodiny	11:00 obnova manželských slibů
1. 1. 2021 Slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový rok)	11:00 mše za ženy a dívky
6. 1. Slavnosti Zjevení Páně	17:00

Upozornění!

Vzhledem k tomu, že ještě o Vánocích bude omezen počet osob na bohoslužbě, budou přenášeny bohoslužby on-line z Vrbice. Odkaz a čas najdete na webových stránkách farnosti www.bokovka.info

Aktuality a podněty k prožívání vánočních svátků najdete na webových stránkách farnosti www.bokovka.info

Zveme vás... (pokud to situace dovolí)

Farnost Vrbice, Bořetice a Kobylí vás zvou
v pátek 15. ledna 2021

na Ples farnosti

Začátek ve 20 hodin v kulturním domě na Vrbici.

Doprava autobusem bude zajištěna tam i zpět.

Akce se uskuteční pokud nám to vládní nařízení povolí.

Podrobnější informace se dozvíte v místním rozhlase,

na vývěsce kostela nebo na webových stránkách

farnosti **www.bokovka.info**

Farnost Kobylí vás zve do kostela sv. Jiří v Kobylí na

na Postní duchovní obnovu

ve dnech 19. - 20. 2. 2021

kteřou povede salesián P. Josef Mendel z Českých Budějovic.

Poděkování

V červnovém zpravodaji jste si mohli přečíst článek o nové střeše na faře. Jsem rád, že se dílo podařilo v červenci zdárně dokončit i přes první kovidovou vlnu. Chci poděkovat za dotaci Obci Kobylí ve výši 650 000 Kč a Jihomoravskému kraji ve výši 75 000 Kč. Díky těmto dotacím se mohla farnost pustit do náročné rekonstrukce střechy, která byla v havarijním stavu. Děkuji všem dalším dobrodincům za každý příspěvek a farníkům za pomoc na brigádě při úklidu půdy a dalších důležitých pracích. Velké díky patří především také našemu farníkovi panu Vladimíru Řačákovi, který se s pověřením farní rady ujal dobrovolně stavebního dozoru bez nároku na odměnu. Doufám, že nám střecha bude dlouho bez problému sloužit.

otec Tomáš Čaha

Dáme kroj - vaření povidel

Novinky v muzeu

Pečení trdelníků

KOBYLÍ DĚDINA - periodický tisk územního samosprávného celku
vydává Obec Kobylí, adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí
IČO: 283266, tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz
Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková
vychází nepravidelně, místo vydání Kobylí, registrační číslo 370011091
grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav
vyšlo v prosinci 2020, náklad 600 výtisků, cena 12,- Kč, neprošlo jazykovou úpravou